

عنوان مقاله:

سنجش درجه توسعه یافتگی شهرستان های استان اردبیل با استفاده از روش موریس و تاکسونومی عددی

محل انتشار:

مجله جغرافیا و مطالعات محیطی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

صیاد ایرانی هریس - دانش آموخته دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگر گروه ژئوپلیتیک، دانشگاه عالی دفاع ملی، تهران

اسماعیل قلی نژاد - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، گروه جغرافیا، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

اسماعیل نجفی - استادیار دانشکده علوم زمین گروه ژئومورفولوژی دانشگاه دامغان، دامغان، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعه در مورد علل و عوامل تاثیرگذار توزیع غیرمنطقی امکانات برای از بین بردن و یا حداقل کاهش نابرابری های ناحیه ای امری ضروری و بسیار مهم است. روش پژوهش توصیفی- تحلیلی و بر پایه منابع کتابخانه ای - پیمایشی و با رویکرد کاربردی است. پژوهش حاضر با ۵۹ شاخص در ۴ بخش بهداشتی و درمانی، اقتصادی، زیربنایی، آموزشی و فرهنگی با استفاده از دو روش موریس و تاکسونومی عددی به درجه بندی توسعه یافتگی شهرستان های استان اردبیل پرداخته شده است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که عدم تعادل و ناهمگنی در بین شهرستان های استان وجود دارد به طوری که همه شهرستان ها در شاخص تلفیقی موریس در ۲ سطح نیمه برخوردار و محروم قرار گرفته اند و اردبیل رتبه اول را به خود اختصاص داده است و سریع تنها شهرستان محروم استان بوده است در شاخص تلفیقی تاکسونومی نیز شهرستان ها در ۳ سطح برخوردار، نیمه برخوردار و محروم قرار گرفته اند در این روش نیز اردبیل در بین شهرستان های برخوردار رتبه ی اول را کسب کرده است و نیز تنها شهرستان محروم استان بوده است. لذا این تفاوت نه تنها در بین شهرستان های استان زیاد است بلکه اختلاف قابل ملاحظه ای با دیگر مناطق کشور دارد که لزوم توجه جدی و برنامه ریزی های هدفمند و منطبق بر قابلیت های استان را در جهت توسعه متوازن و یکپارچه را می طلبد.

کلمات کلیدی:

درجه توسعه یافتگی، روش موریس، روش تاکسونومی، شهرستان های اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1247572>

